

Treta glava **IZNENADA**

Slavcho otново vjarvashe, che Stanislava e naj-dobroto momiche na sveta. Toj ja obichashe i tja syshto.

Te dvamata, shtastlivo pregyrnati, ne mozheha da se naradvat edin na drug. No, izvednyzh, tova shtastlivo syzercanie beshe prekysnato ot ostrija zvuk na zvyneca.

- Koj mozhe da e?

- Ne e majka.

Slavcho otvori vratata i ostana kato grymnat. Takova poseshtenie ne ochakvashe. I to, naj-veche, kogato Stanislava beshe u tjah.

A kolkoto i da mu stana neprijatno, na vratata, vse pak, stoeshe negovata klasna.

- Dobyr den, Slavcho. Vizhdam, che ne si me ochakval. O, i Stanislava e tuk. Navjarno uchite zaedno.

- Za utre njamame nishto.

- Vse pak. Za drugi den. Ili vie ot tolkova daleko ne se podgotvjate? Kakvo, Stanislava, ti maj se uplashi.

- A, ne.

- Kakvo da se pravi, v neudobno vreme dojdoh. Bjah u Emil. Nego pyk go vdignah ot legloto. Vseki s neshto se zanimava.

- Na kogoto s kakvoto mu e prijatno – kaza Slavcho.

- E, da. I na vas tova vi e prijatno.

- Kakvo?

- Nishto, nishto. Az dojdoh za syvsem drugo. Glavnoto e uspeha. Da, Stanislava. Ti izkljuchitelno mnogo si namali

uspeha. Kakvo stava? Izglezhda, prez cjaloto vreme ste sys Slavcho. I za tova shte vi ostava vreme, samo si uchete urocite. I ne pravete gluposti. Vjarvam, che nikoga njama da napravite kato Kiril i Mariana.

- Che te kakvo sa napravili? – uchudi se Slavcho.

- S njakakva symnitelna kompanija sa bili minalata nosht. Strastite sa se razgarjali. Imalo e snoshti u tjah proverka, no te ne sa se vyrnali do deset i polovina.

- Kakva proverka?

- Imat uchiteli, koito obikaljat sled vechernija chas. Ot razlichni uchilishta sa. Imat adresite na njakoi...

- Zapodozreni.

- Da, tochno taka. No rabotata e druga. Direktoryt ne mozhe da si nameri mjasto. Njakoj e otkradnal pechata na bolnicata i v uchilishte sa otkriti okolo shestdeset-sedemdeset falshivi medicinski belezhki.

- Kakvo?

- Da, da. Neshto naposledyk zapochnaha mnogo da se izhitrjat. I v nashija klas sa dosta ot tjah.

- Koi?

- Kato im dojde vremeto, shte se razbere.

- Nie sys Slavcho ne sme otsystvali i ne sme davali belezhki.

- E, vie ne ste v tova chislo. No direktoryt tvyrdo e reshil da se nakazhat vinovnite. Dosta shte izkljuchim. Tezi s falshivite belezhki ne sa naj-vinovnite. Vinovnicite sa nastrana i tjah trudno shte gi otkriem. Ako se stigne do milicijata, shte stane mnogo losho.

- Za reputacijata na gimnazijata.

- A! Tova e syvsem drugo. Shtom e za razkrivane na prestyplenie, reputacijata e nishto.

- Ami! Drugarjat direktor iska da se projavi kao sledovatel.

- Ne, ne. Po-dobre shte byde da razreshim vyprosa sami, otkolkoto da se namesvat stranichni lica. Falshifikacijata na medicinski belezhki e vzela zastrashitelni razmeri. Ne vjarvam da e samo ot тази година. Minalite godini prosto ne sa bili otkrivani.

- Po-umelo sa pipali.

- Koj gi znae! Mozhe i taka da e. No sega tezhko im se pishe.

- Ot nashija klas mnogo li sa?

- Da. Dosta sa. Utre shte se razbere vsichko.

- Ot utre shte pochne sledstviето.

- Ti se sheguvash, Slavcho, no rabotata e mnogo seriozna. Dori dobri uchenici sa pribjagvali do takova neshto.

- Shtom i dobri uchenici e imalo, znachi im e pisnalo ot uchene.

- Ne se znae. Za njakoi dori ne ochakvah. Bjah iznenadana. E, ima uchenici, koito njamat po nito edno otsystvie ili zakysnenie. Naprimer Emil. Ama ima njakoi, koito gi misleh za mnogo bolni, a to kakvo se okaza? Che im njama nishto. Iztyrkah si obuvkite da obikaljam po bolnici i polikliniki. Poveche ot polovinata belezhki, koito proverih, se okazaha falshivi. Nasmalko shtjaha da me priberat v milicijata, kao pokazah belezhki s otkradnatija pechat.

- Ja, znachi to bilo mnogo opasno!

- Naistina e opasno, zashtoto ima bolni, na koito se gleda s nedoverie, s prenebrezhenie, makar che te predstavjat syvsem redovni dokumenti.

- Neprijatno e!

- Da, da. Stanislava, majka ti koga e na rabota?

- Tja e v otpusk.

- Sega si e vzela otpusk?
- Da.
- No e tuka?
- Da.
- Trjabva da ja vidja.
- Ne, ne trjabva! Tja e dostatychno raztrevozhenena.
- Kakvo se e sluchilo?
- Nishto.
- E kak taka nishto?
- Brat mi ja trevozhi.
- Taka li? A ti zashto ne j pomagash?
- Kak shte j pomagam? Toj me bie.
- A bashta ti?
- Toj ne se e vyrnal. Samo da se vyrne ot pytuvaneto, brat mi shte vidi!
- Koga shte se vyrne bashta ti?
- Sled tri meseca.
- A dotogava?
- Ne znam.
- Brat ti kyde uchi?
- V himicheskija tehnikum.
- A! Taka li? Az tam poznavam njakoi uchiteli.
- Te nishto ne mogat da napravjat, zashtoto v uchilishte toj e krotyk kato agynce.. Samo v kyshti besnee. Shte se zheni.
- Koga zavyrshva?
- Tazi godina. Toj e s edna godina po-goljam.
- Hm! Shte vidim. Ako ne se opravi, mi se obadi. Az shte se opitam chrez kolegite da mu vyzdejstvam.
- Njama smisyl. Toj poveche shte se ozlobi.
- Ne vjarvam. Shte go postresnat malko i toj njama da smee poveche. Nishto njama da mu napravjat. Samo shte vi otidat na gosti.

- Koj znae.
- Ne se boj. Nali imash otdelna staja?
- Da, no toj vdiga shum.
- Ne uchi li?
- Noshtem uchi.
- Interesno. Az trjabva da vyrvja. Shte hodja na oshte mnogo mesta. Cjala sutrin bjah po poliklinikite, a sega sym po gosti.
- Dovizhdane.
- Dovizhdane. I si gledajte urocite.
- Lele! Kogo li sa hvanali? – kaza Stanito, sled kako klasnata im izleze.
- Koj znae! Sigurno drebna riba. Edrata se vryshta obratno, nali znaesh. Bashta ti pone pytuva s korabite.
- Da, edrite ribi gi puskat obratno v okeana.
- Bravo! I sega shte gi pusnat. Ne, a napravo shte gi izpusnat!
- Ti symnjavash li se v njakogo?
- Otkyde da gi znam! Te si se znajat. I sto procentovo ima i lekari v tezi dalaveri.
- Ne e izkljucheno. Koj mozhe da otkradne pechata, osven vytreshen chovek. Hajde, da ne e lekar, ama njakoj tamoshen sluzhitel.
- Koj gi znae!
- Shte vidim.
- Symnenijata ne bjaha bezosnovatelni.